

Turrapport Bulgarien, 23. - 30. maj. 2015

Turleder: Stig Jensen, Scanbird

Tekst: Hennning Skjelborg, Foto: Steffen Dahl

16 deltagere, heraf Henning, Steffen og Marta fra DOF-Køge, havde tilmeldt sig turen til Bulgarien med Scanbird som arrangør.

Det var med en vis spænding, vi 3 mødte op i lufthavnen: Var vi de ældste (69, 69, 62), var deltagerne udelukkende ”fuglenørder”, og var vi rene amatører i sammenligning med de øvrige?

Straks ved ankomsten til lufthavnen kunne vi konstatere, at aldersspredningen lå fra 62-75 med en enkelt afvigelse på 55. Det viste sig, at der kun var en enkelt ”fuglenørd”, som desuden var en dygtig fotograf, hvilket vi øvrige deltagere sidenhen har fået tilsendt beviserne på. Og da vi alle 3 fra Køge havde teleskoper, som vi naturligvis stillede til rådighed for andre, blev vi anset for erfarne ornitologer!

Vi landede sent om aftenen i Burgas ved Sortehavet, og vi blev modtaget af vor lokale guide, Ellie. Vi kørte de få km til vort hotel i en lille by, Sarafovo. Vi blev modtaget med velkomstdrinks og 4-retters menu kl. 23! Terrassen lå med udsigt over havet, så vi skulle lige beskue Sortehavet, men kl. 24:00 levede havet op til sit navn: Det var sort! Men Sydlig Nattergal lod sig høre, og en del heldige hørte Dværghornuglen.

Og så op på værelset og klargøre teleskop og kikkert, pakke sommertøjet ud og så i seng.

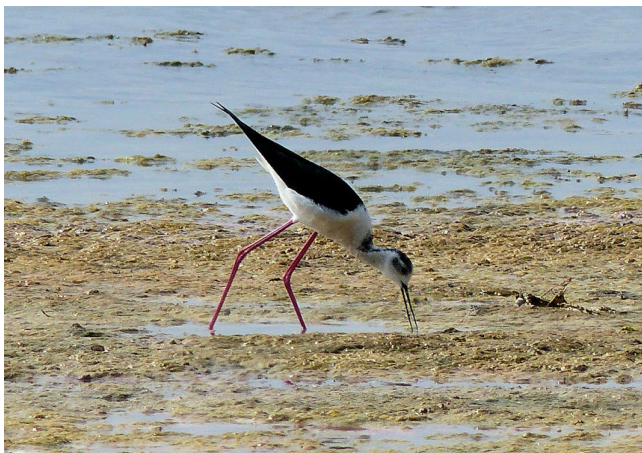
24/5. 25 grader. Sol.

Nogle var tidligt oppe på en morgentur, hvor Hætteværling, Cettisanger og Østlig Bleg Gulbug blev set. Vi andre måtte nøjes med at høre dem, men Pirol, Sydlig Nattergal og Tornesanger gjorde dem selskab. På min terrasse ynglede Bysvale og ved siden af Spansk Spurv.

Afgang fra hotellet kl. 8:00 og første stop var Atanasovsko-søen få km. fra Burgas. Allerede fra bussen så vi den første Ellekrage, og Sanglærke og Bomlærke modtog os, da vi steg ud af bussen. Cettisangeren hørtes adskillige steder, men lod sig ikke se. På den korte strækning ned til søen fandt vi en pungmejserede, og det viste sig snart, at den var beboet! Så alle fik set Pungmejse godt og grundigt. Ved søen var der Sandterne, Hvidskægget Terne, Dværghornuglen, Middelhavsmåge, Rødrygget Svale og Sølvhejre i luften, og langt ude stod både Hvid Pelikan og Skestork, mens en

Drosselrørsanger fra toppen af et tagrør helt synlig for nogle af os gav koncert. Pludselig blev der råbt :Braksvale, og så var med at være hurtig med kikkerten! På tilbagevejen til bussen anedes i horisonten en lille flok ret store fugle på vej mod os. Det viste sig at være Krøltoppet Pelikan, og næppe var de forsvundet igen, før der fløj et par Biædere rundt over hovederne på os!

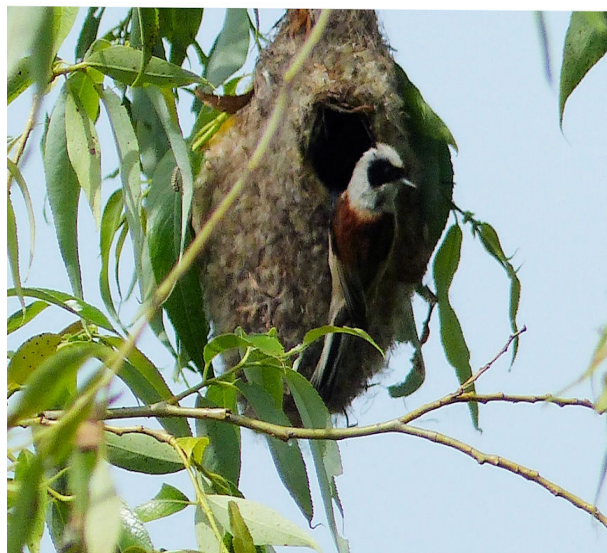
Frokosten blev indtaget ved den sydlige del af Atanasovskosøen, hvor der var udsigt til ynglende Klyde og en del Fjordterne. Skestork og Hvid Pelikan var langt ude i søen, mens Biæder fløj over på vej op til bussen.

Således godt begyndt ved denne sø entrede vi bussen for at køre nordpå ca. 15 km til Pomorie-søen, hvor det var vadefuglene, der stod på programmet. Vi var en del, der så frem til Damklire og Terreklire, men desværre! Der havde været usædvanlig høj vandstand i lagunerne i foråret, så der var praktisk taget ingen vadeblader, men Stylteløber var der til gengæld en del af. Vandrikse hylede i sivene, mens 2 Biædere gav opvisning. Sortterne, Sandterne og Splitterne fløj rundt, mens en lille flok Sorthovedet Måge passerede. En flok Atlingænder landede langt væk, men dog synlige i teleskopet.

På vej tilbage gik turen ind i byen Pomorie, idet kaffe viste sig at være af stor betydning for halvdelen af deltagerne! Et lille naturmuseum havde et cafeteria tilknyttet, men alt var lukket. Og det viste sig fremover, at de kaffetørstige ofte blev skuffede! Devisen var (heldigvis): vi er på fugletur og ikke kaffetur! En Toplærke forsøgte at trøste de kaffetørstige, og en St. Præstekrave fløj forbi. I en lille inddæmmed sø var der Stylteløbere med unger.

Hjemkomst kl. 18, hvor vi var nogle, der straks fandt det betimeligt, at dagen bør afsluttes med en stor fadøl inden middagen. Og disse 6 personer gjorde det til en fast rutine resten af turen! At sidde og kikke ud over Sortehavet i 25 graders varme, høre Drosselrørsanger og Sydlig Nattergal med en kølig fadøl er ikke at kimse af!

25/5 25 gader. Sol

Afgang kl. 8:00 og første stop allerede efter få km. Vi holdt ind i vejsiden og kunne betragte både Hvide og Krøltoppede Pelikaner, som rastede på nogle betonkonstruktioner ude i Burgassøen. En lille flok Skægmejser fløj forbi og forsvandt i rørskoven. Flere Nathejrer var så venlige også at flyve lige forbi os.

Næste stop var den allervestligste del af Sortehavet, hvor der i træktiden koncentrerer store mængder fugle. Her er der en fuglestation i reservatet Poda. Vi fik en præsentation af stedets leder, hvorefter vi entrede udsigtsplatformen. De første på platformen nåede at se et par Hvidøjede ænder, inden de forsvandt bag sivene. Til opmuntring for de sidst ankomne til platformen var der både Skestork, Silkehejre og et par flyvende Purpurhejrer. Drosselrørsangeren sad nydeligt fremme og lød sig høre. Cettisangeren og Østlig Bleg Gulbug var knap så samarbejdsvillige. På stien ud til Burgassøen sad en Dværgskarv flot til skue på en pæl i søen. 8 Biædere i luften, Knarand på vandet og Lille Præstekrave på søbredden.

Turen gik derefter ind i let kuperet terræn til Mandrasøen. Vi var næppe kommet ud af bussen, da en Dværghejre fløj forbi. Stedet skulle være ideelt for rovfugle, oplyste turlederen, og straks kom den første Slangeørn efterfulgt af en Lille Skrigeørn. Endnu en Slangeørn, Havørn, Musvåge og turens første Rosenbrystede Tornskade. En flok relativt store fugle anedes langt ude, og heldigvis var kursen lige mod os. Det var 115 Hvide Pelikaner! En Munk og nogle Digesvaler gjorde deres til, at vi ikke helt glemte de "hjemlige fugle".

Næste stop var en mindre sø i en lavning omgivet af majsmarker. Vi parkerede lige ved vejen, der udgik fra landsbyen og ned til markerne. En Hætteværling sad på elledningen lige ved bussen, og Turteldue og Bomlærke hørtes på vejen ned til søen. Dværgørn, Havørn havde vi i luften, og kort efter en Sort Stork, mens Sort Ibis og Atlingand var på den lavvandede sø. Vi gik tilbage og kørte til den anden ende af landsbyen, hvor vi "angreb" søen fra den modsatte side. 2 Nathejrer rastede på mudderfladen, synlig selv uden kikkert, mens teleskopet kunne afsløre Hvidøjet And og Alm. Ryle længere ude. Et par moseterner fløj omkring, og den lokale guide råbte Sortterne, men vores guide korrigerede straks til Hvidskægget Terne, og vi fik god lejlighed til at studere et godt kendetegn på Hvidskægget Terne: Den sort-hvide stærke kontrast på siden af hovedet.

Et stort ønske om kaffe kunne imødekommes, da vi atter kom til Burgas. Kaffen blev indtaget i en park ved Sortehavet, og i de gamle parktræer var der mulighed for spætter, men vores parkudflugt blev i den henseende forgæves!

Klokken 18:00 hjemme igen på hotellet, og for 6 deltagere stor fadøl på terrassen, hvorefter der var middag kl. 19:00. Igen 4 retter, hvilket ikke er helt korrekt, for vi erfarede første aften, at salaten altid serveres først og særskilt, derefter kød evt. med tilbehør, og så efterfulgt af 2 små desserter. Salaten var god og næsten ens hvert sted: Skrællede agurker i tern, tomater i tern og drysset med lokal fetaost – de bulgarske farver, forklarede guiden.

26/5. 22 grader. Skyet

Vi skulle nu forlade vort hotel og begive os ind i landet. Fra det frugtbare lavland kom vi lidt op i højderne, de østlige Rodopibjerger, tæt på grænsen til Tyrkiet, og landskabet blev mere tørt, nærmest steppeagtigt. De dyrkede arealer var spredte og tilsyneladende med ringe udbytte. Mange ejendomme var forladte, og de eksisterende var i miserabel stand. Befolkningen var hovedsagelig af tyrkisk oprindelse og kultur, men der levede også en del romaer. Landbruget blev drevet uden megen brug af maskinkraft. Til gengæld sås mange æselkærrer og hestevogne. Guiden forklarede, at det var et bevist valg, at der ikke skulle drives så intensivt et landbrug. Og det gavnede i hvert fald den vilde fauna, som vi kunne glæde os over.

Vejrudsigten for denne og den næste dag havde lovet en del regn i bjergene, men foreløbig var det blot overskyet. Det blev en længere køretur, men fra bussen kunne observeres Slangeørn og Balkan Fluesnapper.

Lidt efter Topolovgrad gjorde vi en mindre afstikker for at få udsyn over en meget bred dalsænkning, som er habitat for adskillige Kejserørne. Det blev til 2 overflyvende Kejserørne, og i krattet nærvæd 2 Sortstrubet Bynkefugl. Markpiber og Toplærke vimsede rundt på hegnspælene. Der var vejarbejde på stedet, og det fik vi stor gavn af, for ved grusbunkerne fløj en Isabellastenpikker rundt. 10 Biædere gav os lige deres opvarmning inden vi kørte videre.

Ved frokosttid var vi nået til det terræn, hvor vi håbede på Olivensanger. Og det lykkedes! En Hærfugl hørtes, og den Østlige Blege Gulbug var nu en daglig foreteelse. En Hedehøg afsluttede formiddagens høst. Og så kom den lovede regn! Det var ikke de store mængder, men vi spiste dog i bussen. Og resten af turen blev vi forskånet for regn.

Sidste stop var ved Orjahovo-slugten, hvor Masketornskade var højest på ønskesedlen. På vejen op ad skråningen blev vi mødt af Hortulan og Hedelærke i samme træ, og begge var nye arter for flere af deltagerne. Alle fik heldigvis et godt kik på disse. Såvel Rødhovedet som Rødrygget Tornskade kom på dagens liste, og pludselig lød det lavt og meget hektisk fra turlederen: Den er der, den er der! Og jeg mener, at alle fik set de 2 Masketornskader i Teleskoperne. Sørgemejse fik vi

minsandten også i ”kassen”! Et kuriosum var observation af 2 Vildkatte! Således opmuntret kunne vi køre mod dagens destination, Krumovgrad, hvor vi skulle bo de 2 næste dage. Vi var nu kommet til et udpræget tyrkisk område i de østlige Rhodopi-bjerge. Vi kørte gennem frodige floddale, som blev dyrket med håndkraft! Det er ikke meget galt, at det lignede det landbrug, som blev drevet i Danmark for 100 år siden! Dalene var omgivet af stejle klippepartier og ovenfor flade bjerge med spredt buskvegetation. I dette område skulle vi næste dag spotte gribbe, men vi fik allerede en lille forsmag, da en Gåsegrib viste sig, da vi holdt en kort pause.

Vi nåede Krumovgrad, en muslimsk domineret by, som er hovedbyen i området. Hotellet lå ”downtown”, dvs. et lille torv, der rummede indtil flere værtshuse, så det med muslimsk domineret (spiritus bandlyst) mærkede vi ikke noget til. I hvert fald nød vi 6 sædvanlige den velfortjente fadøl, mens andre hvilede, og ”fotografen” gik en tur og kunne ved hjemkomsten prale med en Syrisk Flagspætte.

Aftensmaden var tilberedt af en enkelt kvinde, som bedst kan karakteriseres som en typisk ”morlil” - en ældre lavstammet og trivelig kone med tørklæde, som indrammede et vejrbit og rynket ansigt, som lyste op i et lidt forlegent smil, da vi roste hendes mad til skyerne. Det var igen de sædvanlige fire retter, hvor kødretten var en dejlig sammenkogt ret.

Nogle gik derefter straks til ro, mens 6 personer nød et glas (velvoksen størrelse) Rakir, som svarer til Marc eller Grappa.

27/5 20-25 grader. Let skyet

De eksta-morgenduelige fik inden morgenmaden en rigtig ”praleart”, nemlig en Rødstjert, men den tyrkiske variant, samamisicus. Den afviger med en hvid plet på vingen og med en helt anderledes sang, og det var sangen, der afslørede den.

Efter morgenmaden kørte vi mod Dolna Kula, men gjorde et kort stop efter få km. ved en bro over et næsten udtørret flodleje. Stoppet var umagen værd, for Pirol, Hærfugl, Bomlærke, Turteldue var til stede. Så var dagen godt begyndt, og vi fortsatte til Dolna Kula, hvor vi gik lidt op i højderne. I buskadset hørtes Hvidskægget Sanger, og 2 Gærdeværlinger lod sig betragte. Balkanhøg og Lærkefalk strøg forbi. Lille Præstekrave fouragerede nede ved flodbredden. Kort efter at bussen atter var kørt videre, fik alle i højre side af bussen et hastigt kik på Eleonarafalk, som sad lavt på en gren men lettede, straks bussen stoppede.

Klippespætmejsen var nu næste mål, og at finde den kræver et solidt lokalt kendskab, og det havde vores lokale guide! Ellie kunne udpege stedet højt oppe på klippevæggen, hvor vi kunne se en lille tragt, der udgik fra klippevæggen under en hylde. Kunne lige anes i håndkikkert, så skoperne blev flittig delt mellem deltagerne. Marta spottede så en lille fugl ved reden, men den blev af Ellie dømt som Stenpikker. Martas stædighed vandt, for i teleskopet afsløredes en Klippespætmejs! Juhu!

Efter en kort tur i bussen vandrede vi nu langs med en stejl klippeside, og vi fik set Sort Stork og Rosenbrystet tornskade på rede. En Chukar var rimelig samarbejdsvillig: den skiftede position, så alle fik set den.

Så var vi ankommet til stedet nær ved Madzharovo, hvor gribbene fodres. Med ryggen vendt mod de stejle klipper, hvor gribbene har rede, kunne vi se ud over landskabet, og nogle kadavere lå synlige 500 meter væk. Løseligt anslået så vi omkring 40 Gåsegribbe og nogle enkelte Ådselgribbe. 10 Biædere, 2 Vandrefalke, 1 Ørnevåge og 1 Sort Glente blandede sig i opvisningen. Det blev til et par timer med bogstavelig talt himmelvendte øjne! Vi skulle imidlertid ikke glemme at undersøge selve klipperne, for vi håbede også på Blådrossel, og med lidt tålmodighed lykkedes det sandelig. Og den ihærdige spejden gav som ekstra bonus Middelhavsstenpikker og Hortulan.

Så var det tid til hjemfarten, og i selve byen, Madzharovo, var sløvheden ved at indfinde sig, men et ophidset: ”Stop!” fra turlederen fik alle på mærkerne. En Kirkeugle sad klinet op ad en skorsten.

Ved hjemkomsten til hotellet skulle nogle (de sædvanlige) smage den lokale flaskeøl, og til en glædelig overraskelse var det 3/4 liter velsmagende samt velfortjent øl.

28/5 15-25 grader.

Der var dekretet tidlig morgentur for de ihærdige, og kl. 6:00 gik turen atter mod Dolna Kula, til samme bro og derefter samme skrænt, som vi afsøgte dagen før. Mestersanger var en ny turart, og såvel den som Østlig Bleg Gulbug fik vi i håndkikkert, mens Sydlig Nattergal og Olivensanger var "teleskopvenlige". Pirol fik nogle på nethinden, mens alle hørte Turteldue, Hærfugl og Gråspætte.

Tilbage til hotellet til hastig morgenmad sammen med de øvrige deltagere, og klokken 9 tog vi afsked med Krumovgrad.

Ved de stejle klipper i Studen Kladenets er der en stor dæmning. Bussen satte os af lidt før dæmningen i en lille landsby, og vi gik langs vejen med floden langt nede i slugten. På mudderfladerne nede i floddalen talte vi 50 Hejrer, mens Rødryggede Svaler fløj langs med vejen. På selve dæmningen var vores lokale guide skarpsynet: Helt nede i bunden ved dæmnings fod var der en prik på mudderfladen, som ingen ville have tænkt nærmere over, men Ellie fik kikkerten fokuseret på prikken, og det var en Vandstær! Nogle af deltagerne var heldige og fik set Blådressel og Middelhavsstenpikker. På den anden side af dæmningen var undertegnede og Ellie bagerst i flokken, og pludselig greb hun mig i armen: "Listen, listen! Bonellis warbler!" Vi fik signaleret til de andre, at de skulle returnere og være tyst! Med uendelig forsigtighed listede vi alle op ad den stejle skrænt, der var bevokset med 4-5 meter høje træer. Fuglen sang stadig og flyttede lidt rundt. Med megen tålmodighed fik de fleste set den, og Steffen fik endda gode fotos. Det danske navn er "Østlig Bjergløvsanger", som sikkert skifter navn (iflg. turleder) til Balkansanger. På den anden side af dæmningen holdt vores bus ca. 500 meter fremme, og på turen langs med fyrrebevoksede klipper blev vi overfløjet af Sortspætte, Sort Glente og 3 Vandrefalke.

Så gik turen mod den ret store by Kardzali, hvor en flod danner et mindre indenlands-delta. Vi blev sat af bussen på den ene side af broen, som fører over dette vådområde. Der var fin udsigt til ynglende Nathejrer, og et par Dværghejrer og Silkehejre fløj lidt rundt og viste sig frem for alle deltagerne. Lille Lappedykker med unge var kun synlig i få minutter, så ikke alle fik dem på listen. Bussen ventede på den anden side af broen, hvor der heldigvis var ret tæt bevoksning til gavn for de tissetrængende, men der måtte heppes på de sidste, for chaufføren skulle overholde sine kørehviletidsbestemmelser!

Endemålet i dag var Pamporovo, et skisportssted beliggende i 1600 meters højde. Temperaturen var mærkbart faldende, da vi kørte op i højderne, og det regnede lidt, så tissetrangen indfandt sig, inden vi nåede bestemmelsesstedet. Mens herrerne stod på rad og række i vejkanten, gav Misteldroslen sig til kende. Vi ankom til vort hotel, som var et af de eneste, der var åbent uden for sæsonen, så området virkede lettere spøgelsesagtigt. Hotellet var Tip-Top, og som kuriosum ejedes det af en kvindelig OL-Guldvinder (Skiskydning). Hun stod selv i receptionen, så der blev taget nogle "selfies"!

De "sædvanlige 6" sluttede aftenen hos Torben, som endnu ikke havde fået taget hul på sin Calvados. Vores lokale guide og chauffør deltog i seancen, som også indbefattede nogle flasker rødvin. Det bragte os i den rette forventningsfulde stemning, thi i morgen skulle vi (forhåbentlig) nyde synet af turens clou: Murløberen!

29/5 10-25 grader.

Efter morgenmaden ventede en tur på ca. 1 time, hvor vi skulle komme meget tæt på grænsen til Grækenland. Vi var oppe i højderne, så morgendisken lå stadig oppe ad bjergsiderne. I takt med at dalen indsnævredes, blev vejen ligeledes smallere. Vi måtte skifte til en mindre bus for at komme hen til den snævre Trigradkløft, en kløft med lodrette klippesider, der på de smalleste steder næsten skjuler himmelen. Fremme ved kløften blev nogle stykker sat af sammen med Ellie lige før en 100 meter lang tunnel, og resten kørte ca 500 meter til en rasteplads. Og så var begge grupper i gang med gennemsøgning af de lodrette klippevægge. Efter en halv time indikerede et fløjtesignal fra første gruppe, at Murløberen var fundet, og mobiltelefonkæden blev sat i gang, så alle blev varskoede. Ellie havde spottet den dybt nede ved vandløbet, og på den store afstand ville de fleste af os nok ikke umiddelbart have tænkt, at den lille uanseelige plet, der vimsede rundt på klipperne dernede, var en Murløber! Teleskoperne var tilsyneladende strengt nødvendige for at studere den nærmere, men så fløj den lige op over vore hoveder og gav opvisning 20 meter væk, så nu var teleskoperne nærmest ubrugelige! Alle var andægtigt tavse, kun kameraernes klikken hørtes! Vi kunne betragte den i en lille halv time, og så var opvisningen slut. Et par fra gruppen nåede at se 2 Murløbere. En variant af Gul Vipstjert, Balkan Feldegg viste sig for de fleste.

De mest energiske tog en tur op i højderne, hvor der var en formidabel udsigt udover og ned i den snævre kløft. Vi havde håbet på nogle spætter og Klippeværler, men det blev ved håbet. Nøddekrige blev hørt.

Tilbage til rastepladsen, hvor vi havde skiftet bus, og frokosten blev indtaget på en restaurant, som lå lige ud til den lille flod.

Næste stop var helliget kulturen, idet vi havde en byvandring i en fredet landsby, Shiroka Laka. Den for egnen karakteristiske byggestil med tagsten på 30 kg stykket var årsagen til fredningen. Den gamle kirke skulle også bese, og turen gik langs floden gennem byen, så Bjergvipstjert og Vandstær forneden og Husrødstjert og Klippesvale foroven gav deres besyv til kulturen.

Kaffetrangen løstes derved, at vi hastede hjem til hotellet og nød en kop stående kaffe. Chaufførens køre/hviletid skulle overholdes, og vi kunne lige nå at køre en times tid op i bjergene. Dompap og Fuglekonge blev det blot til for de fleste, for trætheden var ved at melde sig, men vi var 5 stædige personer incl. Stig, der gik lidt højere op, og det lønnede sig: Rødtoppet Fuglekonge fik vi ganske tæt på, og inde i skoven hørtes Ringdrossel! Og så var det hjemad til belønningspilsner og aftensmad.

30/5 2 – 30 grader.

De morgenduelige startede i 2 graders varme kl. 6:00 for at gå lidt rundt i området. Gulirisk og Gråsejler blev nye turarter, og Husrødstjert ville lige hilse på de 6 mennesker, der gik rundt i morgenkulden. Temperaturen havde sneget sig op på 5 grader, da vi vendte tilbage til hotellet. Teleskopet blev nu pakket ned i bagagen, og morgenmaden kunne indtages.

Så begyndte hjemrejen, og på den lange vej til Burgas var der indlagt flere stop. Vi brugte en times tid på et af de største og ældste græsk-ortodokse klostre i Europa, Bachkove. Derefter frokost ved en lille flod, hvor et stort anlagt hotelkompleks aldrig var blevet færdigbygget, og nu lå det hen i begyndende forfald. Ved floden var der adskillige Bjergvipstjerter og 9 Alpesejlere lagde lige vejen forbi selskabet. Gråspætten gav lyd fra sig i skoven overfor. Vi forlod nu bjergene og var tilbage i lavlandet, kørte gennem en større by, Plovdiv, op på motorvejen, og så var der knap 300 km til Burgas. En kort kaffepause ved en tankstation tog umanerlig lang tid, da der kun var en ekspedient, der pludselig skulle lave kaffe til 18 mand samt ekspedere motorvejens optankende bilister! Så der blev tid til lidt obs., bl.a. adskillige Biædere og en Toplærke, der spankulerede rundt på pladsen i 30 graders varme.

Og så var det non-stop 250 km i fuldstændig fladt landskab med enorme dyrkede marker på flere hundrede hektar. En Ørnevåge fløj synlig for de fleste hen over motorvejen, og adskillige Sorte Storke sås ude over de lave marker.

Vi var atter i Burgas, og der var lige tid til endnu et besøg ved den sydlige del af Atanasovskosøen. De, der måske ikke havde fået set grundigt nok på Dværghejre, fik nu muligheden her, for lige uden for bussen sad en Dværghejre nok så nydeligt fremme nede i kanten af rørskoven.

Rørhøg-han kom strygende hen langs søbredden, og en lille flok Sorthovedet Måge fløj lige over os, så vi kunne se de kridhvide undersider.

Aftensmaden blev indtaget på vores tidligere hotel i Sarafovo, og da undertegnede ikke havde set (men hørt adskillige gange!) Cettisanger, sagde Stig prompte: Vi går lige et kvarter! Det blev kun til Cettisanger i flugt, men til gengæld fløj Pirol, både han og hun, forbi og satte sig 10 meter væk! Aldrig set bedre!

Efter middag med takke/afskedstaler og vin doneret af Ellie var det tid til afgang til lufthavnen, hvor vi blev mødt med beskeden om, at flyafgang var rykket fra klokken 23 til klokken 01!

Bortset fra denne forsinkelse var turen perfekt i alle måder (der var måske nogle, der savnede kaffepauser?) takket være 2 fantastiske guider, danske Stig Jensen og bulgarske Ellie.

Der blev i alt noteret 166 arter.